

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Dvodecima. De quatuor modis videndi Iesum, secundùm deuotionis
affectum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

dilectum, & comitare mecum, vsque dum inueniam illum. Quo viso & reperto, cantabo tecum in iubilo: Congratulamini mihi omnes, quia inueni, quem diligit anima mea. Ipse est enim, quem tu peperisti, castissima virgo Maria.

6. Ad hæc illa: Audi consilium bonum, imitare exemplum meum, & consolabitur anima tua. Si quando perdideris Iesum, noli diffidere, noli turbari nimium: noli pigritari, noli ab oratione cessare, noli ad consolationes terrenas exire. Sed quære secretum, plange teipsum, & inuenies Iesum in templo cordis, quem amisisti peccatis tuis, delectando in rebus vanis. Non enim inuenitur Iesus in plateis ciuitatis, nec in cœtu ludentium, neque in terra suauiter uiuentium; sed in congregatione iustorum, & in Ecclesia sanctorum.

7. Cum gemitu est querendus, qui per dissolutionem est amissus. Cum magna cautela est seruandus, qui per incuriam est elapsus. Cum timore & reuerentia est supplicandus, qui pigros detestatur & ingratos. Cum summa humilitate est reuocandus, qui per elationem est fugatus. Cum crebra & intenta oratione est placandus, qui propter euagationem mentis non audit susurrantes. Cum ingenti gratiarum actione est laudandus, qui gratiam suam dare est paratus. Cum ardentissimo amore est amplectendus, qui omnibus parcat, omnibus miseretur: qui gratis dona sua largitur, & nemini se querenti deesse probatur. Quod si quandoque tardat, perseverantem tamen in oratione non relinquit. Sed etiã dum nescit, reuifitat, clarius illuminat, & cautius informat: ne vnquam de se præsumat, sed in eo humiliter & deuotè confidat. Si igitur hæc bene attendis, Iesum citò placabis, Iesum in Ierusalem inuenies: quia in pace factus est locus eius. Iesus in templo cordis tui, sacra oris sui verba prædicabit. Iesus tecum tota die, sicut in thalamo morabitur. Iesus docebit te de omnibus, quæ sunt salutis. Cuius est vtique totum, quicquid est gratiæ & virtutis in Angelis & hominibus, quicquid etiam boni relucet in creaturis. Iesus ergo semper inuocandus est, semper quarendus, semper desiderandus, semper memorandus, semper laudandus, semper venerandus, semper amandus, nec in aliquo offendendus: sed in omni sanctitate & puritate colendus & adorandus, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula. Amen.

D V O D E C I M A.

De quatuor modis videndi Iesum, secundum deuotionis affectum.

Luca 10. **I. B** *Eati oculi, qui vident, quæ vos videtis. Hoc dulce verbum Domini Iesu Christi, sapius est ad memoriam reducendum: ad quem interiores oculi mentis, in spiritu sunt subleuandi; in quem*

quem Angeli desiderant prospicere. Nam eius visio, super omnia
 laetificat: eius fruitio, omne desiderium anime implet: eius fa-
 cies, omnes sanctos in caelo beatificat. Sed quid facient, qui ad-
 huc peregrinantur in terra, nec valent perfrui aeternae claritatis
 gloria? Videbunt eum, sed non modò. Videbunt eum à longè, sed
 nondum propè. Vident enim eum nunc per fidem, sed necdum
 per speciem. Vident etiam nunc per speculum in ænigmate, tunc
 autem facie ad faciem. Vident nunc raptim, tunc autem conti-
 nuè. Vident nunc imperfectè & obscurè, tunc autè clarè & apertè.
 Vidèt nunc verè, quia credunt firmiter & bene: tunc autem vi-
 debunt sine velamine omnia plenè. Beati ergo oculi isti, qui Ie-
 sum nunc intuentur in lumine fidei, vt postea eum videant in re-
 gno suo cum Angelis Dei. Horum autem conuersatio est in cælis
 secundum spiritum, quamuis corpore teneantur adhuc in terris.

2. Sed nunc dicito mihi, anima deuota & fidelis, quæ Christū
 toto affectu cordis diligis, & Christi vestigia sequi niteris; dic
 inquam mihi, si tibi optio daretur, & possibile foret, in quali for-
 ma Iesum videre velles & optares. Quid tibi magis placeret, si
 eum videre liceret, vtrum in præsepio iacentem, an in medio do-
 ctorum sedentem; vel populis prædicantem, aut etiam in cruce
 pendentem? Quid horū plus affectas? Quid dulcius sapit? Quid
 mouet amplius? Nolo (inquit) in hac parte eligere: nolo mei iu-
 ris esse: nolo meā inclinationem sequi, nec proprijs motibus du-
 ci: sed volo omnimodè Domini mei Iesu Christi beneplacito
 contentari, qui nouit cordis mei secreta rimari ac inuisibiliter
 penetrare: vt ipse sit mihi omnia in omnibus, secundum exigen-
 tiā meæ fragilitatis. Quod sibi magis placuerit, hoc liberè agat:
 qualem se voluerit demonstrare, talem se mihi exhibeat, gratum
 enim erit omne, quod fecerit. Totus est mihi in singulis, cum
 rectè attendo: nec vlla varietas formæ vel ætatis, mutabit fidem
 veritatis: quia indiuisus est Christus, in omnibus his modis verè
 adorandus. Sentio enim mihi fore tutissimum, eius arbitrio sine
 meo voluto standum. Habeo tamen desiderium incessabiliter
 feruidum, ad ipsum amabiliter intuentum. Magnum vtique &
 preciosum gratiæ donatiuum, si vel vnum istorum, quod petiui,
 concesserit mihi speculandum. In hic præcepto suum velle &
 nolle, vt fiat mihi secundum verbum suum, in omni re desidera-
 bili vel contristabili absque delicto. Tantū velit, & seipsum mihi
 indicet: non causabor de qualitate formæ humanæ, dummodo
 liceat illum cernere in deitate. Sed quia hoc genus speculandū
 altissimum est & beatorum; contentabor interim omnium fide-
 lium more, si Iesum videre merear in humanitatis effigie, prout
 interdum aliquibus deuotis se reuelauit in secreta visione. Itaque
 si se

si se paruulum in cunabulo iacentem exhibuerit, adorabo prorsus Deum puerum in carne pro me exinanitum. Laudabo & gratulabor, de tantæ pietatis ac paruitatis suæ munere à seculo inaudito, omni dulcedine & gaudio pleno. Quem enim non delectaret tam gratiosum videre infantulum, Angelicis laudibus celebratum: tam sanctum amplecti puerulum, ab omni contagio purum, à sanctis pastoribus visitatum, à nobilissimis Magis, venerabiliter adoratum? Ecce hoc sapit dulcius, & afficit tenerius. Hoc informat charius primordia mea, præ cæteris actibus eius & signis, quibus claruit in mundo verus Deus & homo, vagiens in præsepio paruo. Ad huiusmodi conspectum requiritur oculus mundus, mens humilis, fides firma, cōscientia pura: vt videatur Deus gloriæ in fragili carne, & in forma serui, creator celi & terra.

3. Quid autem in medio doctorum audiēs illos, & ad quæsitam respondens æterna sapientia Patris? Certe intueri libet pulcherrimum adolescentulum, duodécim annorū ætatem habentē, omnino honestate morū florentē, à planta pedis vsque ad verticem nullam maculam fuscum: qui iam perfectè loqui potest, & responsa dare, & ingenuæ probitatis indicia declarare: ita vt cunctorum oculi, præ admiratione subita in eum essent defixi, & omnes cuperent eius presentia ac dulcibus colloquijs recreari. Idcirco & ego aliquantulum curiosius, in faciem Christi Iesu affecto intendere, & quæ adificationis sunt, ex eius ore verba prudentiæ notare.

4. Ecce sedet in medio doctorum puer Iesus, Dominus Angelorum. Audit magistros in terris, qui docet Angelos in calis: interrogat seniores, vt discant omnes iuniores coram maioribus tacere, & reuereri. Habet se valdè modestè, sedet quietè, tacet verè recudè. Cùm interrogatur, respondet discretè, nil leuitatis gerit actu vel sermone: & inter sapientes, perfectæ maturitatis imaginè in annis pueritiæ representat. Si quis totam Ierusalem perlustrasset, putas talè puerum, tam decorum & sapiètem, inuenire potuisset? Minimè. Sed neque in omnibus finibus Israel talis, etiã Salomon, & omnes filij regum affuissent. Verè non est similis ei, neque in cælo, neque in terra, neq; in cunctis legislatoribus & magistris. Quapropter nõ erat mirum, si Maria doluit multum, cū perdidisset tã dilectum filium, præ filijs hominū decoratum. Facies namque eius mira iucunditate serena, oculi clari, labia pura, eloquium dulce, responsio sapientia plena. Dum tacet, ædificat: cùm respondet, instruit: virtutis est, omne quod agit & dicit: Si tam dulces fructus emittit in flore, quantos producet in messis vbertate?

5. O quàm delectabile est amanti animæ contemplari Iesum Nazarenum, virum approbatum à Deo, signis & prodigijs coruscantem in populo, ac verba vitæ, super mel & fauam dulciora,

disci-

discipulis prædicantem. Si mihi vno tantum die datum esset cum Domino meo conuersari in mundo, felicem me putarẽ: nec vnquam huius diei obliuisci deberẽ, propter eminentem doctrinam & humilẽ conuersationem Filij Dei, cum filiis hominũ: qui nullum pauperem vel debilem vitauit, sed etiam cum publicanis & peccatoribus manducare solebat. Heu quantum delirat, qui ab hoc sanctissimo exẽplari in mundo accenso, vel ad momentum breue cordis oculũ deflectit. Æstimandũ est, quod diu indoctus & inspiens manebit, qui vitam suã ad humilitatem humilis Dei non conformat. Optimẽ sensit & scripsit magnus Paulus, à Deo illuminatus dicens: *Mihi Christus viuere est, & mori lucrum.* Igitur Phil. 1. ad Dominum meũ Iesum Christum oculi mei semper, quoniam ipse est regula mea & sapiẽtia mea. Nam perfectio omnium virtutum relucet in eo tanquam in speculo mundo: nec potest aliquid melius & perfectius, in omni libro & scientia inueniri & sciri & contemplari, quã in hoc libro vitæ, & lumine vero omnem hominem illuminante: & præcipuẽ pauperem spiritu, in amorem sui transferente.

6. Super omnia autẽ preciosa vnguenta fragrat passio Domini mei Iesu Christi: continens in breui summa, omnium gratiarũ apothecam. Ideo summẽ delectat, videre Iesum pendentẽ in cruce, atque sacrosancta corporis sui vulnera mihi demonstrantẽ; dolore quidẽ liuida, sed amore fulgida, præ omnibus gestis eius cõpunctiua: vt præter Iesum Christum, & hunc crucifixum, nil libeat menti meæ cogitare, nec legere, nec loqui, neque audire. Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat: qui misericordiã peccatoribus non negat, & deuotorũ affectibus piẽ adest & fauet: vt nunquã à memoria mea sacratissima passio Domini mei Iesu Christi recedat; sed dolor & amor amãtissimi crucifixi, cor meũ penetrent & vulnerent, ac firmissimẽ vniant & accendant: vt totus mundus mihi vilescat, & Iesus crucifixus, solus super omnia sapiat, atque ad intima passionis suæ secreta, secretius me & frequentissimẽ inducat.

7. Potest & alijs multis modis, pro desiderio amãtis animæ, dilectus Iesus se mirabiliter reuelare: & de sanctissima vita sua, & preciosa morte, ac resurrectionis gloria plenius informare. Vt quæ sacra Euangelia docent & pandunt verbis exteriori, adueniente Spiritu Iesu spiritaliter & sagaciter ipse aperiat intus sine strepitu verborũ, cum multa illuminatione summæ veritatis, ad capiendum etiam gloriam deitatis; prout potiri conceditur purgatis mentibus quandoque per excessũ spiritus, pro consolatione humane fragilitatis; secundum quod ipse benedictus Iesus promisit dicẽs: *Ego sum ostium: per me si quis introierit, saluabitur; Ioan. 10. & ingredietur & egredietur, & pasqua inueniet. Amen.*